

15 augustus 2017

Vandaag vieren de Kerken van Oost en West dat de Moeder Gods als eerste het Land van Gods belofte is binnengegaan. Zij staat ver boven ons, maar zij is ook verbonden met ons, en zij is exemplarisch voor ons. Zij is de eerste, maar zij neemt ons onder haar schutse, en in haar zien wij hoezeer ieder van ons God ter harte gaat. Het is een hoogfeest voor de Kerk, maar voor menigeen ook verbonden met intieme persoonlijke herinneringen. "Er verscheen een groot teken aan de hemel: een Vrouw, bekleed met de zon, de maan onder haar voeten en op haar hoofd een kroon van twaalf sterren." kosmische symbolen, die niet in verhouding staan tot de menselijke maat.

Alvorens dit teken Mariaal te duiden hebben de vaders gedurende de eerste eeuwen in de Vrouw een beeld van de Geest willen zien, of van Israël, of van de Kerk, en pas later in de Middeleeuwen, van Maria, de Moeder van Jezus, als personificatie van Sion, of van Israël, of van de kerk.

Vandaag wordt deze tekst toegepast, op het hoogfeest van de ontslapping van Maria. Door de eeuwen heen zijn theologen en vrome gelovigen Maria gaan zien als model van de voltooide kerk.

Maria is voor ons het toonbeeld van de roeping van de Kerk, en van haar heerlijke eindbestemming.

In de liturgie bezingen wij haar ook met de woorden van het hooglied: "Wie rijst daar op als het morgenrood, schoon als de maan en klaar als de zon, maar ook geducht als een leger?" Met zoveel titels en erenamen is zij aangeroepen in de loop der tijden, de Moeder van Jezus - "met namen eeuwenlang bekleed". De aartsengel heeft die litanie ingezet: "Verheug U, begenadigde, en haar nicht Elisabeth

sloot daarbij aan: "Gij zijt de gezegende onder alle vrouwen." Maria is uitzonderlijk bevoorrecht, zoals het Joodse volk bevoorrecht is. De genade deed haar onbevlekt ter wereld komen, als het ware droogvoets door de rivier, en bij haar sterven voerde haar Zoon haar ook in volle integriteit de hemel binnen. Maar ook haar privilege is een dienst: "Zie de dienstmaagd van de Heer" met heel haar wezen heeft zij Hem gediend, en die relatie met Christus doet haar innig betrokken zijn op ieder mensenkind, want de Christus totus, de volledige Christus, Hoofd en ledematen, dat is de Heer die in triomf heel het mensdom tot de voltooiing leidt.

Maria gaat als eerste naar binnen, maar als moeder van velen. Als wij haar verheffing vieren dan verheugen wij ons ook over onze eigen toekomst.

U kent de feestikoon van vandaag: hij beeldt het mysterie van dit feest prachtig uit. We zien er Maria op haar sterfbed, omringt door de twaalf apostelen, de twaalf sterren. En boven haar zien we de gestalte van Christus, die de gedaante van zijn moeder als een klein meisje op de arm de hemel binnendraagt. Zij heeft Hem op aarde gedragen en gevoed, Hij draagt haar tot voor de troon van zijn Vader. Daar is zij in de hemel. Want Hij zelf is die hemel. De hemel is immers geen plaats, het is een persoonsrelatie. De hemel dat is opgenomen zijn in het duizelingwekkend geheim van de relatie van Vader, Zoon en Geest. Daarbinnen is nu haar plaats als voorspreekster voor ons allen, van daaruit schenkt zij licht in de donkere uren van het leven.

Wij verheugen ons vandaag in de glorie van de Moeder Gods in wie wij ons eigen lot geborgen mogen weten.